

วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { บริษัท ชันทอง เครน จำกัด ผู้ถือหุ้น
 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีสั่งให้หยุดดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคล ประกอบกิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ตั้งอยู่เลขที่ ๖๔/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากการสตาร์ทเครื่องยนต์และเสียงอุนเครื่องยนต์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนายองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นฐ ๗๔๖๐๑/๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดดำเนินการเป็นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นขอให้เพิกถอนคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยมีบุคคลภายในสถานประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับคำสั่งแทนปรากฏหลักฐานตามสำเนาคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและได้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัย กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อหน่วยงานของรัฐภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคุณหญิงและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๗๕ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นเพิ่มเติม ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๗๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้ข้ออุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นรฐ ๗๔๖๐๑/๖๘๗ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๕ ชี้แจงแก้ข้ออุทธรณ์ พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๐๗๙ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๕.๑๔/๕๑๓๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นายเกียรติภูมิ เพชรป้อม ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๕๙-๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๖

ด้วยศุภย์...

ด้วยศูนย์ดำรงธรรมอำเภอสามพรานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง และผู้นำชุมชนได้ลงพื้นที่ติดตามผลการปรับปรุงแก้ไขสถานประกอบกิจการของผู้ถูกรณเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ พบว่ามีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล และใบอนุญาตหมดอายุอยู่ระหว่างยื่นขอรับใบอนุญาตใหม่ ประกอบกับยังคงมีการแจ้งร้องเรียนเหตุรำคาญเกี่ยวกับเสียงดังที่มีการปรับปรุงแก้ไขแต่ยังมีระบบป้องกันเสียงและการควบคุมสารเป็นพิษที่ไม่เหมาะสมหรือเพียงพอ พิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ออกคำสั่งให้ผู้ถูกรณหยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราว เป็นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งและปรับปรุงให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติและข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐

ผู้ถูกรณไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ผู้ถูกรณดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ บ้านผู้ร้องเรียนตั้งอยู่ติดบริเวณพื้นที่ที่ใช้สำหรับจอดรถครน ตลอดระยะเวลา ๘ ปีที่ผ่านมา ผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงไม่เคยมีปัญหาเรื่องเสียงดังจากรถครนแต่อย่างใด โดยเสียงเครื่องยนต์รถครนมีเสียงดังเท่ากับรถบรรทุก ๑๐ ล้อทั่วไป ไม่ได้มีเสียงดังจนเป็นที่เดือดร้อนรำคาญ ในช่วงประมาณต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๔ ผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียนไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองกล่าวอ้างว่ารถครนของผู้ถูกรณส่งเสียงดังรบกวนเป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองได้มีหนังสือไปยังสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕ (นครปฐม) ขอให้ตรวจมลพิษทางเสียงจากการประกอบกิจการของผู้ถูกรณ ในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕ (นครปฐม) ได้ดำเนินการตรวจวัดเสียงรบกวนบริเวณห้องครัวภายในบ้านของบ้านผู้ร้องเรียนพบว่า มีค่าระดับเสียงรบกวนน้อยกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ไม่เป็นเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ค่าระดับเสียงรบกวน ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้ถูกรณจึงมีประเด็นที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังนี้ ๑) การร้องเรียนเรื่องเสียงดังที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ จนเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งให้หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราวนั้นเป็นการร้องเรียนซ้ำซาก จงใจหรือประมาทเลินเล่อ หรือเจตนากลั่นแกล้งทำให้ผู้ถูกรณได้รับความเสียหาย ๒) จำนวนรถครนของผู้ถูกรณในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนเท่ากัน และรถครนทุกคันไม่ได้ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวนเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ๓) เพื่อนบ้านที่อยู่อาศัยใกล้เคียงหลายหลังคาเรือนไม่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรถครน ๔) ผู้ถูกรณรับทำงานในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีชุมชนแออัดมีบ้านเรือนอาศัยอยู่หนาแน่น ซึ่งตลอดระยะเวลา ๘ ปี รับงานมากกว่า ๑๕,๐๐๐ งาน โดยไม่มีผู้ใดร้องเรียนว่ารถครนของผู้ถูกรณทำงานส่งเสียงดังเกินกว่ากฎหมายกำหนด ๕) สาเหตุที่ผู้ถูกรณยินยอมสร้างกำแพงกันเสียงสูง ๖ เมตร ตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ เพราะไม่ต้องการมีปัญหา กับเพื่อนบ้านใกล้เคียง แม้รถครนไม่ได้ก่อมลภาวะทางเสียงก็ตาม ๖) การที่รถครนไม่ได้ก่อมลพิษทางเสียงแต่ได้รับคำสั่งให้หยุดดำเนินการเป็นระยะเวลาสิบห้าวัน ผู้ถูกรณจะดำเนินการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในคดีแพ่งและคดีอาญากับผู้ร้องเรียนต่อไป

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้ถูกรณ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากการสตาร์ทเครื่องยนต์และเสียงอุ่นเครื่องยนต์รถครนในระยะเวลา ๐๔.๐๐ น. เป็นประจำทุกวัน วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า

สถานประกอบ...

สถานประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ก่อนที่ผูุ้ทธรณ์จะนำรถเครนออกไปทำงานแต่ละครั้งจะติดเครื่องยนต์และอุ่นเครื่องยนต์ในระยะเวลา ๐๔.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. และได้ทิ้งขยะลงในลำรางน้ำด้านข้างสถานประกอบกิจการ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จึงออกแบบตรวจแนะนำให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ องค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากสถานประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ผู้ร้องเรียนและผูุ้ทธรณ์ได้ทำหนังสือบันทึกถ้อยคำ เรื่อง โกล่เกลี่ยเสียงดัง โดยผูุ้ทธรณ์ยินยอมจะปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญ แต่ผูุ้ทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามหนังสือฉบับดังกล่าว ทำให้ประชาชนที่พักอาศัยใกล้เคียงยังคงได้รับความเดือดร้อนจากสถานประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์อยู่เรื่อยมา เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบพบว่าใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๒ เลขที่ ๓๘ ปี ๒๕๖๔ สิ้นอายุแล้วเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ จึงได้มีหนังสือไปยังผูุ้ทธรณ์ให้ดำเนินการยื่นขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ได้ติดตามผลการปรับปรุงแก้ไขตามบันทึกถ้อยคำ ฉบับลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยผูุ้ทธรณ์ยอมรับว่าไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญบางส่วน วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอสามพรานได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากการสตาร์ทเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์รถเครนในระยะเวลา ๐๔.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. และภายในสถานประกอบกิจการมีการซ่อมเครื่องยนต์และเติมน้ำมันลงสู่พื้นดินไหลลงลำน้ำสาธารณะ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ ผูุ้ทธรณ์ได้ทำบันทึกถ้อยคำการปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) ผูุ้ทธรณ์ยินยอมรื้อถอนและย้ายห้องแถวบริเวณด้านที่ติดกับบริษัท ผลิตภัณฑ์ส้มโอ จำกัด ตั้งแต่บริเวณแนวเขตต้นไม้ใหญ่ทั้งหมดและย้ายไปก่อสร้างห้องแถวด้านหน้าของที่ดินบริเวณด้านที่ติดกับบ้านผู้ร้องเรียน โดยจะออกค่าใช้จ่ายด้วยตนเองทั้งหมดและใช้พื้นที่ว่างดังกล่าวสร้างโรงซ่อมรถ โดยมีการปูพื้นคอนกรีตและสร้างผนังป้องกันน้ำมันเครื่องยนต์หรือของเหลวอื่นใดรั่วไหลลงสู่ดินหรือแหล่งน้ำธรรมชาติ ๒) จะป้องกันเสียงโดยสร้างผนังบริเวณด้านที่ติดกับบ้านผู้ร้องเรียน ระยะทางตั้งแต่ถนนถึงหน้าสำนักงานของผูุ้ทธรณ์ โดยจะมีความสูงไม่น้อยกว่า ๖ เมตร ๓) หากรถเครนที่จะต้องติดเครื่องยนต์ก่อนเวลา ๐๖.๐๐ น. ผูุ้ทธรณ์จะย้ายไปจอดพื้นที่อื่น ๔) ส่วนรถเครนที่จะต้องติดเครื่องยนต์หลังเวลา ๐๖.๐๐ น. ผูุ้ทธรณ์จะควบคุมคนงานไม่ให้มีการเบิ้ลเครื่องยนต์ ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน ๕) ผูุ้ทธรณ์ให้สัญญาว่าจะทำงาน (ซ่อมรถเครน) ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก และจะหยุดทำงานทุกวันอาทิตย์ ๖) ผูุ้ทธรณ์จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕ ๗) ถ้าผูุ้ทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามถ้อยคำที่ให้ไว้ ผูุ้ทธรณ์จะปฏิบัติตามคำสั่งอื่น ๆ ที่จะสั่งตามมาในภายหลัง วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๕ เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เจ้าหน้าที่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอสามพราน และผู้นำชุมชนลงพื้นที่ติดตามการปรับปรุงแก้ไขพบว่า ผูุ้ทธรณ์ยังไม่ได้ดำเนินการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และการปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญไม่เหมาะสม เนื่องจากยังคงมีประชาชนได้รับผลกระทบจากสถานประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์อยู่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าการดำเนินกิจการของผูุ้ทธรณ์อาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงออกคำสั่งตามที่ผูุ้ทธรณ์นี้

เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบกิจการของผูุ้ทธรณ์จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ใช้ชื่อว่า “บริษัท ชันทอง เครน จำกัด” มีกรรมการของบริษัท ๒ คน ได้แก่ นายชันทอง ศรีน้อย และนางหนูสิน ศรีน้อย สถานประกอบกิจการตั้งอยู่เลขที่ ๖๔/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลทรงคนอง อำเภอสามพราน

จังหวัดนครปฐม มีพื้นที่ประมาณ ๒ ไร่ ๑ งาน ๘๖ ตารางวา โดยผู้อุทธรณ์ทำสัญญาเช่าที่ดินกับนายธวัชชัย แพชมัด เพื่อใช้ประกอบกิจการ ผู้อุทธรณ์ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรกลมาประมาณ ๘ ปี มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่ ๒ เลขที่ ๓๘ ปี ๒๕๖๔ ออกให้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ลักษณะงานเป็นงานรับจ้างยกแผ่นคอนกรีต เสอปูน เทคอน และงานก่อสร้าง มีรถเครนทั้งหมด ๑๒ คัน โดยมีรถเครนขนาด ๗ ตัน ๑๖ ตัน ๒๕ ตัน เครื่องยนต์ ๖ สูบ มีพนักงานขับรถเครนจำนวน ๑๐ คน ประกอบกิจการตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ เริ่มทำงานตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. สาเหตุที่จะต้องนำรถเครนออกไปทำงานตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. เนื่องจากผู้อุทธรณ์รับงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งตามกฎหมายกำหนดเวลาให้รถบรรทุก ๑๐ ล้อขึ้นไป ห้ามวิ่งในพื้นที่ชั้นในตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๐.๐๐ น. และ ๑๕.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. (เว้นวันหยุดราชการ) รถเครนที่จะออกไปทำงานในแต่ละวันเฉลี่ย ๑๐ เที่ยวต่อวัน โดยก่อนที่จะนำรถเครนออกไปทำงานแต่ละครั้งจะติดเครื่องยนต์และอุ่นเครื่องยนต์คันละ ๑๐ นาที ภายหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งให้หยุดดำเนินการ ผู้อุทธรณ์ได้หยุดดำเนินการตามคำสั่งและได้ปรับปรุงแก้ไขโดยการสร้างกำแพงโครงเหล็กแผ่นเมทัลชีทกันระหว่างพื้นที่ของผู้ร้องเรียนและบริษัทฯ มีขนาดความสูง ๖ เมตร ยาว ๔๕ เมตร แต่ไม่มีอุปกรณ์ซับเสียงตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำ สาเหตุที่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเนื่องจากการร้องเรียนเหตุรำคาญดังกล่าวเป็นการร้องเรียนที่ซ้ำซาก โดยเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือมีเจตนาถกเถียงกันเพื่อให้ได้รับความเสียหาย จากการตรวจสอบภายในสถานประกอบการพบว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการสิ้นอายุเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ และได้ยื่นขอรับใบอนุญาตภายหลังจากที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ จากการสอบถามผู้ร้องเรียนทั้ง ๓ ราย ให้ข้อมูลดังนี้ ๑) ผู้ร้องเรียนรายแรกให้ข้อมูลว่า พักอาศัยอยู่ที่บ้านหลังนี้มาประมาณ ๓๕ ปี บ้านพักอาศัยติดกับสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ ทำให้ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงติดเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์รถเครนในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ น. ทุกวัน และได้รับความเดือดร้อนจากการซ่อมเครื่องยนต์ส่งผลให้เกิดความเครียดต้องทานยาแก้เครียด เป็นโรคไมเกรน โดยในช่วง ๒ - ๓ วันที่ผ่านมาไม่ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงสตาร์ทเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้นำรถเครนออกไปทำงานในช่วงเวลา ๐๗.๐๐ น. ซึ่งผู้ร้องเรียนยอมรับได้ถ้าหากไม่มีการอุ่นเครื่องยนต์และนำรถเครนไปจอดด้านในสถานประกอบการ ๒) ผู้ร้องเรียนรายที่สองให้ข้อมูลว่า บ้านพักอาศัยอยู่ติดกับสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ ทำให้ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงเครื่องยนต์รถเครนและความสั่นสะเทือนในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ น. และในช่วงเวลา ๒๓.๐๐ น. ที่รถเครนกลับเข้ามา ส่งผลต่อการนอนหลับพักผ่อน ได้รับผลกระทบเป็นระยะเวลา ๗ - ๘ ปี การที่ผู้อุทธรณ์ได้สร้างกำแพงโครงเหล็กกันเสียงไม่ได้ช่วยลดผลกระทบเรื่องเสียงและความสั่นสะเทือนแต่อย่างใด อยากให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามข้อตกลงและย้ายที่จอดรถเครนไปไว้ด้านในสถานประกอบการ ๓) ผู้ร้องเรียนรายที่สามให้ข้อมูลว่า พักอาศัยอยู่ติดกับสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ ทำให้ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์ในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ น. และได้รับผลกระทบมลพิษน้ำเสียจากสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์มาเป็นระยะเวลานาน จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงมีผู้ได้รับผลกระทบเรื่องฝุ่นในช่วงเวลาที่รถเครนออกจากสถานประกอบการส่วนผู้ที่อาศัยอยู่ห่างจากสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์จะไม่ได้ผลกระทบจากการประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ถูกร้องเรียนจากประชาชนที่พักอาศัยบริเวณใกล้เคียงว่าได้รับความเดือดร้อนเรื่องเสียงดังจากการติดเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์ มีลักษณะเบิ้ลเครื่องยนต์ในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ น. เป็นประจำทุกวัน เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ตรวจสอบพบว่า ก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะนำรถเครนออกไปทำงานแต่ละครั้งจะติดเครื่องยนต์และอุ่นเครื่องยนต์

ในช่วงเวลา...

ในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. และได้ทิ้งขยะลงในลำรางน้ำด้านข้างสถานประกอบการ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จึงออกแบบตรวจแนะนำให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองได้รับเรื่องร้องเรียนเหตุรำคาญจากสถานประกอบการของผูุ้ทธรณ์หลายครั้งและจากการตรวจสอบพบว่าใบอนุญาตประกอบการสิ้นอายุแล้ว จึงมีหนังสือ ที่ นร ๗๔๖๐๑/๔๙๕ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๕ ให้ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติตามหนังสือบันทึกถ้อยคำเรื่อง ปรับปรุงแก้ไขเสียงดัง ฉบับลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ และให้ดำเนินการยื่นขอรับใบอนุญาต แต่จากการลงพื้นที่ตรวจสอบปรากฏว่าผูุ้ทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาว่าเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) (๓) และ (๔) ซึ่งอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน จึงมีคำสั่งตามหนังสือ ที่ นร ๗๔๖๐๑/๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมสั่งให้หยุดดำเนินการชั่วคราวทันที เป็นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติและข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผูุ้ทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า การร้องเรียนเรื่องเสียงดังที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญเป็นการร้องเรียนซ้ำซากโดยเป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือเจตนากลั่นแกล้งทำให้ผูุ้ทธรณ์ได้รับความเสียหาย จำนวนรถเครนของผูุ้ทธรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีจำนวนเท่ากัน และทุกคันไม่ได้ก่อให้เกิดเสียงดังเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อนบ้านที่อยู่อาศัยใกล้เคียงหลายหลังคาเรือนไม่ได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากเสียงรถเครนและขณะทำงานในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีชุมชนแออัดมีบ้านเรือนอาศัยอยู่หนาแน่นไม่มีผู้ร้องเรียนว่ารถเครนของผูุ้ทธรณ์ทำงานส่งเสียงดังเกินกว่ากฎหมายกำหนด การที่ผูุ้ทธรณ์ยินยอมสร้างกำแพงกันเสียงสูง ๖ เมตร เพราะไม่ต้องการมีปัญหากับเพื่อนบ้านใกล้เคียง แม้ว่ารถเครนไม่ได้ก่อมลภาวะทางเสียงก็ตาม เจ้าหน้าที่ของศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัยลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรกลมาประมาณ ๘ ปี มีใบอนุญาตประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ลักษณะงานที่ทำเป็นงานรับจ้างยกแผ่นคอนกรีต เสาปูน เเทคน และงานก่อสร้าง มีรถเครนทั้งหมด ๑๒ คัน พนักงานขับรถ ๑๐ คน สาเหตุที่ต้องนำรถเครนออกไปทำงานตั้งแต่เวลา ๐๔.๐๐ น. เนื่องจากผูุ้ทธรณ์รับงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งกฎหมายกำหนดให้รถบรรทุก ๑๐ ล้อขึ้นไป ห้ามวิ่งในพื้นที่ชั้นในตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๐.๐๐ น. และ ๑๕.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. (เว้นวันหยุดราชการ) รถเครนจะออกไปทำงานในแต่ละวันเฉลี่ย ๑๐ เทียบต่อวัน ก่อนที่จะนำรถเครนออกไปทำงานแต่ละครั้งจะติดเครื่องยนต์และอุ่นเครื่องยนต์คันละ ๑๐ นาที ภายหลังจากที่ผูุ้ทธรณ์ได้รับคำสั่งให้หยุดดำเนินการตามคำสั่งและปรับปรุงแก้ไขโดยสร้างกำแพงโครงเหล็กแผ่นเมทัลชีทกั้นระหว่างพื้นที่ของผู้ร้องเรียนและบริษัท มีขนาดความสูง ๖ เมตร ยาว ๔๕ เมตร แต่ไม่มีอุปกรณ์ซับเสียงตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำ จากการสอบถามผู้ร้องเรียนทั้ง ๓ ราย ให้ข้อมูลว่า ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงติดเครื่องยนต์และเสียงจากการอุ่นเครื่องยนต์รถเครนในช่วงเวลา ๐๔.๐๐ น. ทุกวัน และได้รับความเดือดร้อนจากการซ่อมเครื่องยนต์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้วเห็นว่า อุทธรณ์นี้มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการหรือ

ทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖” ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ... ๗ กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล (๑)... (๔) การประกอบกิจการธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย... ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ กำหนดไว้ว่า “ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง... ๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล... (๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย...” และข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองฉบับเดียวกัน กำหนดไว้ว่า “เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ותרณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล เพื่อรับจ้างยกแผ่นคอนกรีต เสาปูน เเทคน และงานก่อสร้างให้แก่ผู้ว่าจ้าง อีกทั้งในการประกอบกิจการนี้ต้องการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์หรือเครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย จึงเข้าข่ายเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทการประกอบกิจการธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ตามข้อ ๓ ๗ (๔) แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้า ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนองกำหนดให้เป็นกิจการที่ควบคุมในเขตพื้นที่ตามข้อ ๖ ๗ (๔) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้แล้ว ผู้ותרณ์มีหน้าที่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๘ แห่งข้อบัญญัติฉบับเดียวกัน ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น เมื่อผู้ותרณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงถือได้ว่าผู้ותרณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “ผู้ดำเนินการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้วต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้” และ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ว่า “สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น” เมื่อสถานประกอบกิจการของผู้ותרณ์มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ในขณะที่ดำเนินการดังกล่าวอาจส่งเสียงดังรบกวนการดำรงชีวิตประจำวันของผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออาจมีกลิ่นเหม็นจากไอระเหยของน้ำมันเครื่องหรือสารเคมีต่าง ๆ โดยไม่จัดให้มีบริเวณพื้นที่ในการทำงานที่เหมาะสม ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญจากเสียงและกลิ่นเหม็น

น้ำมัน...

น้ำมันเครื่องหรือสารเคมีต่าง ๆ ครอบงวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง จึงถือได้ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงได้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๒๒ แห่งกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ด้วย

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นรฐ ๗๔๖๐๑/๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราวขอด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ กำหนดไว้ว่า ในพระราชบัญญัตินี้... “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า (๑)... (๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล...” กรณีนี้รับฟังได้ว่า ในขณะที่ออกคำสั่งนายบุญสม ประเสริฐมรรค ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้เข้าตรวจสอบพื้นที่และออกคำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข ถือได้ว่าผู้อุทธรณ์มีโอกาสดังกล่าวที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งในคำสั่งทางปกครองได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา และข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจ บทกำหนดโทษ รวมถึงได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นการปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการนั้นไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ประเภทการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทรงคนอง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราว โดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องเสียก่อน เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้สิทธิประกอบกิจการของผู้อุทธรณ์ย่อมไม่อาจมีขึ้นได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และไม่ใช่ว่ากรณีที่จะสามารถสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขได้เหมือนอย่างเช่นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งนายกองค์การบริหาร

ส่วนตำบลทรงคนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นฐ ๗๔๖๐๑/๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕
จึงขอด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลทรงคนอง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือ ที่ นฐ ๗๔๖๐๑/๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

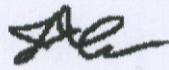
(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

รองอธิบดีกรมอนามัย

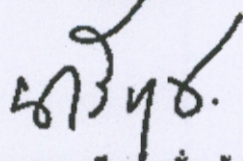
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

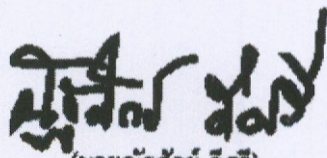
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

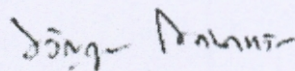
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

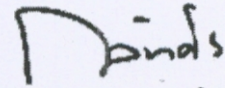
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

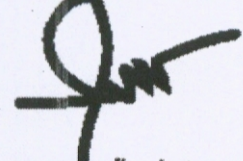
(นายณัฐศักดิ์ย์ ตีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

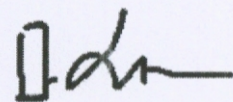
(นางขวัญฤดี โชติชนาหวิวงศ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นางสาวกัลยาศิริ กลิ่นอวล)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

(นายสุนท แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นางอรทัย หวังวัฒนา)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นายสมชาย ตุ่นแก้ว)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ